

РЕШЕНИЕ

№ 238

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 103 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ

при участието на секретаря ДАРИНКА Н. ЦАНЕВА
като разгледа докладваното от ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ Административно наказателно дело № 20221110209125 по описа за 2022 година

при секретаря Даринка Цанева като разгледа докладваното от съдията **НАХД** № 9125 по описа на СРС за 2022 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д – чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Л. Б. Л. срещу Наказателно постановление /НП/ № СО-33-Л-21-07-021 от 28.04.2021 г., издадено от xxxxxx – Кмет на Столична община, с което на жалбоподателя Л. Б. Л. на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето /ЗЗ/ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 300 /триста/ лева, за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ във вр. с т. I, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г., издадена от Министъра на здравеопазването.

В жалбата от Л. Б. Л. се сочи, че обжалваното наказателно постановление е неправилно, и незаконосъобразно. Излагат се твърдения, че жалбоподателката е носила предпазна маска, макар и не плътно поставена изцяло върху носа ѝ, както и че тя не е била единственият гражданин, който е носил маската си по този начин. Жалбоподателят хх Л. счита, че в процесната ситуация контролните органи е следвало само да отправят забележка до нея, предвид маловажността на нарушението. На следващо място се сочи, че не са били спазени законоустановените срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. По изложените съображения се иска отмяна на обжалваното наказателно

постановление.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество жалбоподателят Л. Л., редовно призована се явява лично и с редовно упълномощен процесуален представител - адв. xxxxxx от САК, като последният пледира съдът да уважи депозираната жалба и да отмени обжалваното наказателно постановление. Сочи, че в случая е налице маловажен случай на административно нарушение, доколкото липсва обществена опасност на същото. В тази връзка се изтъква от една страна, че е възможно предпазната маска да се е изместила от носа на жалбоподателката, а от друга страна - последната не е била вирусоносител и с поведението си не е застрашила живота и здравето на други лица. Моли за отмяна на НП и претендира присъждането на разноски.

Жалбоподателят Л. Б. Л. се присъединява към изложеното от процесуалният си представител.

Въззиваемата страна – Кмет на Столична община, редовно призована, представлява се от старши юрисконсулт xxx, редовно упълномощен, който пледира обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено. Поддържа, че процесното административно нарушение е безспорно установено, като същото не представлява маловажен случай. В тази насока изтъква, че по времето, когато нарушението е извършено - през месец февруари 2021 г. е имало пик на заболяванията от COVID 19. Моли наказателното постановление да бъде потвърдено и в полза на административно – наказващият орган да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна:

На 09.02.2021 г., около 11:50 часа, жалбоподателят Л. Л. се намирала в гр. София, в район „Слатина“, ул. „Коста Лулчев“ № 52, търговски център „SKY CITY“ - закрито обществено място и била с поставена защитна маска за лице, която покривала устата, но не покривала изцяло носа ѝ. Поради това свидетелят А. П., на длъжност "старши инспектор" в Столичен инспекторат, район Слатина, съставила против Л. Л. АУАН № 21-07-021 от 09.02.2021 г. за това, че на същата дата, около 11:50 часа жалбоподателят Л. Л. се е намирала

на закрито обществено място – партерен етаж коридор, в магазин, като нямала поставена защитна маска за лице, покриваща носа и устата, с което не е изпълнила въведената със заповед на Министъра на здравеопазването противоепидемична мярка. Посочените фактически констатации актосъставителят квалифицирал като нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ. Актът бил подписан от актосъставителя и от един свидетел и на същата дата – 09.02.2021 г. бил връчен срещу подпис на жалбоподателя Л. Л., която не вписала възражения в него. Възражения не постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН от xxxxx – Кмет на Столична община е издадено обжалваното Наказателно постановление № СО-33-Л-21-07-021 от 28.04.2021 г., с което на жалбоподателя Л. Б. Л. на основание чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 300 /триста/ лева, за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ във вр. с т. I, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021г., издадена от Министъра на здравеопазването на Република България.

В обстоятелствената част на наказателното постановление административно – наказващият орган посочил, че жалбоподателят Л. Л. се намирала на закрито обществено място и не била поставила защитна маска на лицето си за еднократно или многократно употреба, покриваща изцяло носа и устата - от основата на носа до брадичката. Позовавайки се на правомощията си по чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, АНО квалифицирал нарушението по чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ във вр. с т. I, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021г., издадена от министъра на здравеопазването. Атакуваното НП било връчено на жалбоподателя на 18.06.2022 г., а на 27.06.2022 г. пред наказващия орган постъпила жалбата срещу него.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие въз основа на гласните и писмените доказателства по делото - показанията на свидетеля А. П., заверени преписи от Заповед № СОА20-РД09-2654/22.10.2020г., Заповед СОА20-РД09-2661/22.10.2020г. на кмета на Столична община; длъжностна характеристика на А. К. П. и останалите съдържащи се по административно – наказателната преписка писмени доказателства.

Съдът възприе показанията на свид. А. П. - актосъставител, която

заявява, че жалбоподателката Л. е имала поставена предпазна маска за лице, която е покривала устата, но не и носа ѝ.

Настоящият съдебен състав изгради своите изводи и въз основа на писмените доказателства по делото.

От правна страна:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице имащо право и интерес от обжалването и в този смисъл е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е **основателна**.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления, районният съд е винаги инстанция по същество - чл. 63 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т. е. дали правилно са приложени както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, като са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че в процедурата по ангажиране на административно – наказателната отговорност на жалбоподателя Л. Б. Л. са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и представляващи основание за отмяна на оспорения санкционен акт.

На първо място съдът служебно констатира, че в АУАН като нарушена е посочена единствено разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ. Посочената разпоредба обаче има бланкетен характер, т. е. нужно е да се попълни със съответното съдържание, предвид посочването, че се наказва лице, което наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция протиепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2. Видно от съдържанието на правната норма, същата не въвежда конкретно дължимо поведение от страна на правните субекти, а регламентира единствено административно –

наказателната отговорност за неизпълнение или нарушение на противоепидемични мерки. За да бъде спазен принципът за законоустановеност на административното нарушение трябва съставът на нарушението да е предвиден в нормативен акт, а задължението за спазване на въведените от министъра на здравеопазването противоепидемични мерки е предвидено в чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ, съдържанието на която бланкетна норма може да се запълва и с правила от ненормативен акт, в случая със заповед на Министъра на здравеопазването. В случая обаче в АУАН не е посочено с коя заповед на Министъра на здравеопазването е била въведена съответната противоепидемична мярка, какво поведение се изисква от нейните адресати, за какъв срок е била въведена, както и коя конкретна разпоредба от заповедта е била нарушена от жалбоподателя. Действително в наказателното постановление е направен опит да бъде отстранена констатираната нередовност на акта, но следва да се има предвид, че в случая не е налице неправилна правна квалификация, а непълна такава, доколкото в АУАН липсва посочване на конкретни разпоредби, които да уреждат правила за поведение, а разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 5 от ЗАНН цели жалбоподателят да има възможност да разбере с какво конкретно негово поведение е извършил административно нарушение, както и кои законови разпоредби е нарушил, с оглед реализирането правото му на защита, включително като направи възражения още при съставянето на акта и/или в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Поради това този съдебен състав счита, че е недопустимо този вид процесуално нарушение да бъде отстранено по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Наред с това следва обаче да се посочи и че в наказателното постановление е дадена правна квалификация на нарушението по чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ във вр. с т. I, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021г., издадена от Министъра на здравеопазването. Т. I, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021г. задължава лица, когато се намират в закрити обществени места да носят предпазни маски за лице, но от своя страна също не съдържа изисквания относно начина на носене на предпазна маска за лице, а препраща към препоръките, съдържащи се в приложение № 3 към заповедта. В т. 1 от Приложение № 3 към т. 7 и 8 от заповедта се предвижда, че защитната маска трябва да покрива изцяло носа и устата - от основата на носа до брадичката. От изложеното следва, че в НП също не са посочени разпоредбите, които

задължават правните субекти – адресати на заповедта на Министъра на здравеопазването да носят предпазни маски за лице по определен начин така, че да покрива изцяло носа и устата - от основата на носа до брадичката. По тези съображения съдът приема, че посочената в наказателното постановление правна квалификация на административното нарушение също е непълна и не удовлетворява заложения в разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН стандарт за точно и изчерпателно посочване на законните разпоредби, които са били нарушени виновно.

На следващо място следва да се отбележи, че в АУАН и НП неправилно е посочено, че жалбоподателят Л. Л. е нямала поставена защитна маска за лице, която да покрива носа и устата, доколкото по делото бе установено, обратното - че Л. е имала поставена предпазна маска на лицето, която обаче е покривала само устата, но носът ѝ не е бил покрит изцяло. Следователно в хода на административно – наказателното производство не са спазени и изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН да бъде описано нарушението, както и обстоятелствата, при които то е извършено, а същевременно наказващият орган не е изпълнил и задължението си за разкриване на обективната истина относно относимите факти и обстоятелства (арг. от чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и чл. 107 и чл. 13 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН).

Констатираните нарушения на чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5, както и на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, допуснати при съставянето на АУАН и при издаването на НП са процесуални по своя характер и съществени по своята тежест, тъй като рефлектират върху възможността на жалбоподателя Л. Л. да разбере фактическите и правните рамки на вмененото ѝ "административно обвинение", за да може адекватно и своевременно да организира защитата си срещу него.

По изложените съображения съдът счита, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

При този изход от делото и предвид обстоятелството, че на жалбоподателя Л. Л. е била предоставена безплатна правна помощ от адвокат на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата /ЗА/, то съдът следва да присъди адвокатско възнаграждение в полза на адв. xxxxxx, което да бъде възложено в тежест на Столична община. Поради това и на основание чл. 63д,

ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 38, ал. 2 във вр. с чл. 36, ал. 2 от ЗА във вр. чл. 18, ал. 2 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, Столична община следва да бъде осъдена да заплати на адв. xxxxxx от САК сумата от 400 /четиристотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СО-33-Л-21-07-021 от 28.04.2021 г., издадено от xxxxxx – Кмет на Столична община, с което на Л. Б. Л. на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето /ЗЗ/ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 300 /триста/ лева, за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ във вр. с т. I, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021г., издадена от Министъра на здравеопазването.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адвокат ххх от САК, с адрес на упражняване на дейността: гр. София, xxxxxx сумата в размер на 400 /четиристотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от датата на уведомяването на жалбоподателя и административно - наказващият орган за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____